



# Bilişim ve İletişim Çalışanları Dayanışma Ağı

Bülten - Ağustos 2013

## Maskelenen Sömürü Bilişim İşçisinin Bugünü

**İş Yeri  
Deneyimi:  
Fazla Mesai**

Günümüzden yaklaşık kırk yıl öncesine kadar, toplumsal saygınlık gören ve sahiplerine hatırı sayılır maddi kazanç olanağı sağlayan, mühendislik, mimarlık, doktorluk, avukatlık gibi meslekler, üretim şekillerinin tüm Dünya'daki dönüşümü ile beraber eski niteliklerini kaybettiler. Bu mesleklerde çalışanlar, teknolojik gelişmeler ve kültürel değişimler neticesinde, modern yaşam ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulmuş yeni iş yerlerine hizmet eden işçi sınıfının bir parçası konumuna geldiler.

kamu kuruluşları sermayeye devredildi. Sektörlerin genişlemesi, iletişim, bilişim gibi sonradan oluşan ihtiyaçların karşılanabilmesi için yeni iş alanları oluşmaya başladı. Üretimin kafa emeğine doğru evrilmeye başladığı bu dönemde kurulan binlerce üniversite, her sene vermiş olduğu on binlerce mezun ile, üretimin yeni ihtiyaçlarını karşılamak üzere işçi orduları yetiştirmeye başladı. Yedekte bulunduran işsizlerin artırılması ile beraber, artık nitelikli iş gücünün ederinin patronlar tarafından belirlenmesi kolaylaştı.

**Amerika  
Rüyası**

Bugün kafa emeğini satarak hayatını kazanan işçiler; 1990'lı yıllara kadar üniversiteden mezun olduklarında kendi işlerini kurabiliyor, büro açarak işletebiliyorlardı. Ya da

Üretim yaptığımız araçların farklılığı, ücretli emeğimizi satarak hayatımızı devam ettirdiğimiz gerçeğini değiştirmiyor. Hayatın giderek otomatikleştirilmesini sağlayan biz

**Gebze'de  
Yaşanan  
Bir İş Yeri  
Deneyiminden**



**Ötekilerin  
Postası  
Susturulamaz!**

çeşitli büyüklüklerdeki işyerlerinde dolgun ücretlerle çalışarak, işyerlerinde diğer emekçilere nazaran daha rahat bir konumda ve ekonomik olarak da rahat bir şekilde yaşayabilme imkanına sahiptiler. Yıllar içerisinde bu ayrıcalıklı konumlarını giderek kaybetmeye başladılar. Bu alanlarda üretim yapan meslektaşlarının bu güne oranla oldukça az olması bu durumu sağlayan önemli bir etken idi. Ancak esas neden üretim şekilleri ve ilişkilerinde meydana gelen değişimlerin eskiye ait pek çok şeyi geri dönülemez şekilde değiştirmesiydi.

bilgi teknolojileri alanında çalışan bilişimciler de, tıpkı diğer meslek grupları gibi günden güne daha fazla işçileşiyoruz.

**TMMOB'un  
yetkileri  
elinden  
alındı!**

Hizmet sektörünün neredeyse bütününü oluşturan eğitim, sağlık gibi alanlar uzun yıllar boyunca devlet tekelinde yürütüldü. Önce zarara uğratılıp sonra özelleştirmeler ile satılan

Bugün artık, büyük telekomünikasyon ve yazılım şirketlerinde veya küçük ofislerde üretimini bilgisayar ile yapan, mühendis gibi lisans diplomalı veya alaylı bilişimciler ve mimarlar, bilişim iş kolunun kendine özgü üretim süreçleri ile oluşan serbest çalışanlar ve hatta internet kafe çalışanları sınıfın, bilişim işçileri diyebileceğimiz ve içerisinde bizim de yer aldığımız kesimini oluşturuyor.

Çalışma şartlarımız gün geçtikçe kötüleşiyor. Sahip olduğumuz sosyal haklarımızı kaybediyoruz. Taşeron ve sözleşmeli çalışma usulleriyle güvencesizliğe sürükleniyoruz. Üretimin

kol emeği bölümünde yer alan işçi kardeşlerimiz, günde 8 saatin üzerinde çalıştıklarında fazla mesai ücreti alırken; bizler sarf ettiğimiz 15-16 saatin karşılığını alabiliyor muyuz? Acaba hala ayrıcalıklı mıyız?

Peki fazla mesailer ile boğulduğumuz, hafta sonu izinlerimizi ve tatillerimizi unuttuğumuz, emekliliği ise ancak çocukluk hatıralarımızdaki nine ve dedelerimizden anımsayabildiğimiz bu günkü çalışma koşullarımızı nasıl değiştireceğiz?

Bu sorunun cevabını bulmak her gün saatlerimizi beraber geçirdiğimiz iş arkadaşlarımızı bir araya getirmekten geçiyor. Organize saldırılara karşı konuşarak, tartışarak,

fikirler ve yeni eylem yöntemleri üreterek bir arada durmamız gerekiyor.

İş kolumuza özgü ortak sorunlarımızı önümüze koyarak çözümler üretmeli, üretimin kafa emeği bölümünde çalışan bizlerin, emeklerinin fütursuzca sömürüldüğünün farkındalığını yaratmak için çabalamalıyız. İş yerlerindeki arkadaşlarımızı, bilişim alanında çalışan bütün kardeşlerimizi birleştirerek, dayanışma ağını çözüm üreten bir organizmaya evrilebiliriz.

**Bilişim işçileri, kendi öz örgütlülüğünün oluşturacağı bu güce güvenmelidir.**

## İş Yeri Deneyimi Fazla Mesai

Bilismcalisanlari.net sitesinde yayınlanan iş tecrübelerinin bir kısmını okudum, ben anlatılan olumsuz koşulların büyük bir kısmını tecrübe etmedim. Bunun ilk sebebi iş hayatındaki tecrübemin ve şirketteki çalışan sayısının az olması, ikinci sebebi ise şirketin -büyük ekonomik kriz gibi- beni direkt etkileyecek zor koşullarla çalıştığım süre içerisinde karşılaşmamış olması.

Bizim şirkette yaşadığımız sorunlar, yöneticimizin itaatkar ve patron yanlısı olmasından kaynaklanıyor. Onun için sizin taleplerinizin hiç önemi yok. Kendisi aksini idda etse de bunu onun davranışlarından anlıyorsunuz. Ay ortasında gelen avans talebi "patronu küçük konular ile meşgul etmeyelim" gerekçesiyle, size yararı olmayan bir öneri sunularak çözülmeye çalışılıyor. Yöneticiden önce herhangi bir mevzu hakkında patron ile görüşürseniz, yönetici sizi uyarmak yerine sinirle size bağırıp işten ayrılmanıza sebep olabiliyor.



Birden çok şirketin bulunduğu bir alanda çalışıyor, burada 15 dakikada bir çalışanları toplu taşıma araçlarının bulunduğu yerlere götüren, ring adı verilen servisler kalkıyor. Bu servislerden birini kaçırsanız 15 dakika diğerinin kalkmasını beklemelisiniz. Seferleri nadir olan bir belediye otobüsüne yetişebilmek için, saat 7'de kalkan ring servisine yetişmek gerekebiliyor. Birlikte çalıştığım arkadaşlardan biri ringe yetişebilmek için yöneticimizden sürekli olarak mesai saati bitimine 3 dakika kala işten çıkmayı talep etti. Bu talep, "Son 3 dakika içerisinde bile müşteri arayabilir!" gerekçesi ile reddedildi.

Fakat kendileri sonsuz sayıda sizden fazla mesaiye kalmanızı isteme hakkına sahiptirler.

Hastalandığımızda bitkinliğimiz, hastalığın direncimizi fazlasıyla düşürmüş olması göz ardı edilebiliyor. Geçen kış 7 gün boyunca grip yüzünden bitkin düştüm, kendisi bunu görmezden gelip üzerimdeki işi bitirmemi bekledi, günler geçmesine rağmen iyileşemeyince, rapor alacağımı belirttim. Bunu söylediğimde "Sende ciddi bir şey görmüyorum, senden beklenen acil işler var, kararı sana bırakıyorum fakat bence işleri tamamlamalısın." şeklinde beni umursamayan bir karşılık verdi. Bu durumu benimle birlikte dört kişi yaşadı. Hastayken açıkça ifade edilmeyen bir baskıyla işe gelmeye mecbur bırakılıyor.

Yaptığımız işlerden biri satış ekibinden gelen teknik talepleri çözmek. Bu ekiple iletişimimiz sırasında onlarla yaşadığımız sorunlarda, biz haklı olsakta yöneticinin, karşı tarafın bize olan haksız eleştirilerini kabullendiğini ve bizi savunmadığını düşünebiliyoruz. Bu güvensizliği yaratan yöneticinin kendisi oldu. Yönetici bir irade gösteremeyince herkes size yüklenme hakkını kendinde buluyor. Bu durumlarda hedefler, iş önceliği bahane ediliyor ve çalışma koşullarınızın önemi geri plana itiliyor. Örneğin mesai sonrası çantanızı toplayıp gitmeye yeltendiğiniz anda bile, acil bir iş olduğu belirtilerek sizden bilgisayarı yeniden açmanız istenebilir. Size reddetme hakkı verilmediği için ertesine güne kalsın diyemezsiniz. Ertesi güne bırakılmasında sakınca olmayan iş için -mesai sonrası planınız olsun olmasın- iş yerinde kalmaya devam edersiniz.

Şirkette bu tarz durumlarla sürekli karşılaşmak muhtemel, bu sorunların sürekli olması, sizden sürekli taviz vermenizin ve itaat etmenizin beklenmesi ister istemez sizi olumsuz etkiliyor. Kasılmadığınız, haklarınızdan taviz vermediğiniz çalışma koşulları istiyorsunuz. Yöneticiniz size olan sorumluluğunu yerine getirmeyip, rahat bir çalışma ortamı sağlayamadığında dış etkenlere karşı asıl iradeyi göstermek size kalıyor.

## Amerika Rüyası

Bilişimci olarak Amerika'da çalıştığımızı düşünelim. Kulağa çok hoş geliyor değil mi? Üstelik dünyanın önde gelen GSM operatörlerinin birinin merkezi biriminde. Merkezinde 4,800 çalışanı, dünya çapında da 36,000 çalışanı olan uluslararası bir şirket. Şimdi her şey çok daha güzelleşti. Kralınız.

Bu pozisyonda ve böyle bir yerde çalışmak için yaşadığınızdan neleri feda etmek zorunda kaldınız ama olsun işinizi seviyorsunuz. Yoğun çalışma temposu, fazla mesailer uykusuz geçen gecelere artık alıştınız. Gerçi işe ilk girdiğiniz zamanki sosyal haklarınız zaman içinde eridi ve çalışma saatleri gittikçe uzadı ama yine de iyisiz, iyi.

Olumsuz şeyler düşünüp negatif enerji yaratmaya gerek yok zaten şu son bir kaç yıldır şirkette negatif enerji yayan bir kaç kişi türedi belki daha fazlalardır neyse ya, bu konuşmalar sizi rahatsız ediyor...

Bir kaç kişi değiller aslında gazetelerde, internette haberleri çıkıyor. Sendikalı olmak için uğraşıyorlar. Hatta sendikanın broşürü bile fazla mesaiye kalmadığınız bir gün iş çıkışı servise binerken elinize tutuşturuldu. Şirketin Almanya birimindeki çalışanların hakları ile sizin haklarınız karşılaştırılıyordu. Bu sene aldığınız maaş artışının Almanya'da sizinle aynı işi yapan çalışanın aldığı artıştan çok düşük olduğunu görmeden geçemediniz. Almanya'da çalışanların sendikalı olduklarından bahsediliyordu. Uluslararası işyeri sendikası bahsediliyor ve sizin de aynı sendikaya üye olursanız hakkınızı birlikte arayacağınızdan falan bahsediliyordu. Yol boyunca okumadan edemediniz...

Aman canım sizde, siz Amerika'da çalışıyorsunuz,

Amerika'da yaşıyorsunuz. Bu gibi olumsuzluklarla kafanızı meşgul edip, gününüzü, gecenizi berbat etmeye gerek yok. Evrene iyi mesajlar göndermelisiniz ki hep iyi şeyler olsun. Zaten bir aydır aralıksız çalıştınız çok iyi bir iş çıkardınız. Şirketin önem verdiği bir projeyi en iyi şekilde teslim ettiniz. Kralınız kral...

Aklınızdan tüm kötülükleri kovun, zaten bu akşam geçen mesai yüzünden kaçırdığınız diziyi seyretme fırsatınız olacak. İyi bir akşam yemeği ve televizyon keyfi, bilişimcinin dibisiniz...

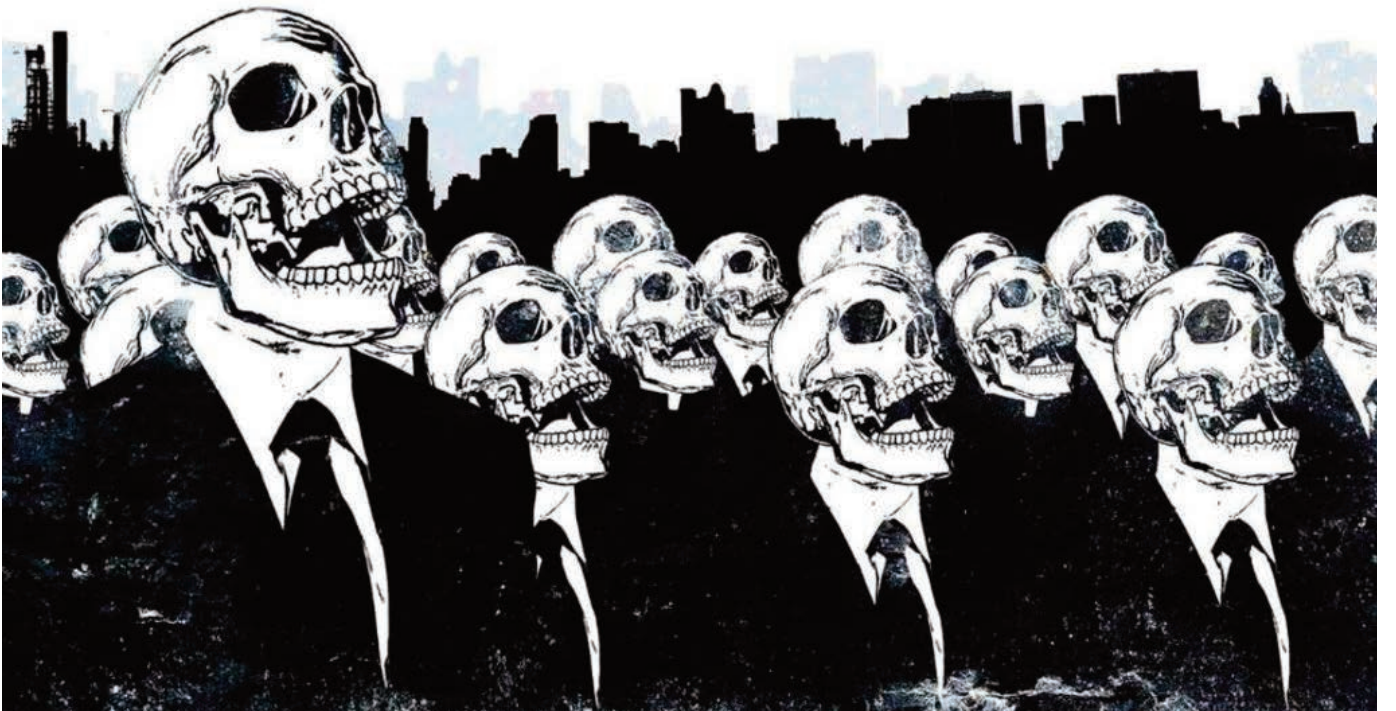
\*\*\*

Ertesi sabah bitirdiğiniz proje için teşekkür e-maillerini okumak için sabırsızlanarak, masanıza enerji dolu, oturdunuz. Evet işte yöneticinizin maili sizi toplantıya davet ediyor. Hızla hazırlanıp müdürün yanını vardığınızda kapıda bir liste olduğunu ve adınızın listede yazılı olduğunu görüyorsunuz. "Şirketin yeni politikası", "küçülmeye gideceğiz", "iyi şanlar" gibi cümleler arasından "...her şeyinizi toparlamanız için yarım saatiniz var..." dendiğini hatırlıyorsunuz net olarak...

\*\*\*

Maalesef iyi başlayıp, kabusu dönen hayalimiz, T-Mobile USA de 28 Mart'ta gerçekleşti. (<http://blogs.seattletimes.com/briedudley/2013/03/28/confirmed-t-mobile-cuts-hundreds-of-headquarters-jobs/>)

NOT: Bu yazımızda Amerika'da T-Mobile da yaşananları anlattık, Türkiye'de yaşananları dinlemek için sakinleştirici almanızı öneririz.



## Gebze'de Yaşanan Bir İş Yeri Deneyiminden

Gezi Gebze'den ne kadar uzak olabilir ki? Twitter'da müdahale söylentileri dolaşiyor yine. Henüz bir kaç gün önce "burada böcek gibi zehirleyip öldürecekler hepimizi" cümlelentinin nokta mı ünlem mi kararsızlığına sıkışmış o sonsuzluğunda, sokak aralarından birine bırakmışsınız korkunuzu. Ve hepsi bir olup TEM'e barikat kurmuşlar sanki şimdi, geçit vermiyor trafik. Mehmet buralarda bir yerlerde... Çocuklar ne kadar güzellerdi dün akşam, gözleri parlıyordu aç olup olmadığınızı soran kızcağızın. Sanki karnınızı doyurmasına izin verseniz, akşamına bir anlam daha katacaktınız. Fiyakalı ağabey, abla tavırları sökmüyor hiçbirine, hayatın kendisi doğrusal değilken sen hangi doğrudan bahsediyorsun ağabeyciğim/ablacığım. Müdahale söylentileri dolaşiyor yine, o çocuklar orada şimdi, servisteyiz, bir an önce parkta olmamız lazım, ama yine trafik...

Gezi Gebze'den ne kadar uzak olabilir ki? Ya hayaller sığabilir mi o havalı vaatlere? Gelecek, kariyer dedikleri zifiri karanlık içinde bir yerlere saklanıp yaşamı ötelemek mi, takım ruhunun ve rekabetin samimiyetsizliğinde hata yapma korkusunun canavarlaştırdığı sahte özgüveni kuskamak mı birbirine? Sevgiliyi ihmal etmek fizik sorularındaki sürtünme kuvvetini ihmal etmek kadar olağan, esnemekten biçimsizleşen yaşamların optik cevap kâğıdı nizamında, jilet gibi ertesi güne başlaması gerektiğini savunanlara göre.

Ve bir gün yemekhanede şarkılarımızı söylemeye başlıyoruz, çay arası dedikodularının merkezi avluları alkışlarla, sloganlarla inliyor. Buranın da yaşam alanımız olduğunu fark ettiriyor. "Hadi çocuklar biraz daha devam edin" diyen gözlerle gülen ağabeyler, ablalar. Sesimize ses veriyor yüzlercesi. İşte Gebze'ye ne olduysa o günden sonra oluyor. Uysallıkla sorumluluklarımız arasında seçim yapmanın zamanı geldi diyor bir ses, yaşam alanımıza sahip çıkalım diye haykırıyor bir diğeri. Hayatımızın büyük bölümünü kaplayan, var ettiğimiz, ürettiğimiz yer bu duvarların griliğine hapsolamaz.

Evet, Gezi Gebze'ye çok yakın artık! Burada, Gebze'de ihtişamlı bir iş yeri kampüsünde, ayak takımının birer üyesi olmaktan onur duyan bizler, haftada üç gün iş yeri forumu düzenliyoruz. Forumumuz öğle aralarımızı anlamlı kılıyor; birbirimizden öğreneceğimiz bilinmezlerin farkındalığı, ötekileştirmemenin özenli diliyle...

Hedef baskıları yok orada, illa bir amaca hizmet etmek zorunda da değil konuşulanlar. Kazanımlar bizleriz, birbirimiziz; daha düne kadar samimiyetsizliğin, yabancılaşmanın, korkunun esaretindeki iletişimimiz. Konuşuyoruz, güncel siyasetten hafta sonu anılarımıza, taşeron sorunlarından parklardaki atölyelere kadar her şeyi. Tanıyoruz birbirimizi, farklılıklarımızı, farkındalıklarımızı keşfediyoruz, aslında ilk defa böylesine biz olabiliyoruz.

Bizler, her alanda katılımcılığın gücüne inanıyor ve

bugünümüzü geri kazanmak, geziyi, gezi ruhunu yaşatmak temelinde ortaklaşıyoruz. İşyerinde biz de varız; sokaklarda olduğumuz gibi. İrademize sahip çıkıyoruz, hiç kimse hele gücünü varlığımızdan alan makam sahipleri, hükmedici ağızlarla bize ne yapmamız gerektiğini dayatamaz diyoruz.

Yazının devamında, renkliliğimizi, çok sesliliğimizi ifade edebilmek için, yaşadıklarımızın bize neler hissettirdiğini aktarmaya çalışacağız. İş yeri forumlarının yaygınlaştırılması, yaşamlarımızın her alanında söz sahibi olunabilmesi umuduyla...



"(...) Mayıs Devrimi! Çok mu abartılı oldu? O zaman şimdilik devrimin bize göz kırptığını varsayalım. Kapattık eski defterleri; aralarında umudumuzun ve ütopyalarımızın yazdığı nadir sayfaları koparıp aldıktan sonra. Çok eskilerde kalmış görünen devrimlerin, devam eden isyanların bizden hiç uzak olmadığını gördük. İsyân ettik, sömürcülere karşı kinimizi boşalttık meydanlarda, -ama pasif ama aktif- direndik. Korku duvarı aşıldı! Şimdi, kendimize güvenimizi kazanmış bir şekilde, "Neyi, Nasıl, Ne zaman" yapacağımızı konuşmaya, tartışmaya başladık; evde, sokakta, iş yerinde, otobüste... Birlikte ne kadar üretken olduğumuzu, aslında birbirimizi ne kadar az tanıdığımızı ve birlikte ne kadar güzel göründüğümüzü fark ettik. "Umudumuzu kaybetmedikçe ve birlik oldukça bizi hiç bir kuvvet yenemez!" İşte artık bunu biliyoruz ve özgürlüğe yürüyoruz omuz omuza!" (...)"

"(...) İki ay öncesine kadar "tek başıma ne yapabilirim ki" diyen ve en büyük derdi "bu sene terfi alacak mıyım" olan bir plaza çalışanırken, 31 Mayıs sonrası bir anda tek başıma olmadığımı ve birlik olup gerçekten bu gidişata bir dur diyebileceğimizi gördüm. Aydınlandım, ufkum açıldı, çok yeni kavramlarla ve insanlarla tanıştım. Ülkenin geleceğiyle ilgili umudum var ve artık bir şeylerin değişebileceğine inancım tam. (...)"

"(...) Artık hiç bir şey için umut yokken ve insanların duyarsızlaşmaları doruk noktadayken, "Gezi" hayata dair umudumu tekrar yeşertti. Bir yandan kendimle tekrar

tanıştım; hayallerime tekrar kavuştum. Bir yandan da her alanda mücadele etmenin gerekliliğini öğrendim. Sadece havadislere durup ah vah etmek aslında bizi de köreltiyordu. Çünkü toplumdaki herhangi bir haksızlığa karşı durmak, bizi de özgürleştirecekti. "Gezi" özgürlüğün tanımını tekrar yaptırdı bize. Ve bu özgürlük bana artık harekete geçmenin talana, sömürüye, asimilasyona dur demenin gerekliliğini hatırlattı. (...)"

"(...) Bitirdiğim dört senelik mühendislik eğitimi ardından iş dünyasının bireyselliğinde kaybolmak üzere iken, aslında hiç de yalnız olmadığımı fark ettim. Benim gibi düşünen, mesleki ve toplumsal anlamda haksızlık ve eksikliklerden rahatsız olup bir şeyler yapmak isteyen insanlarla buluşup, birey ve toplum için doğru olana ve



hak edilene ulaşmak yolunda emek sarf ediyoruz. Gezi parkı isyanını erk sahiplerine karşı halkın başkaldırı ve özgürlük hareketi olarak tanımlamak isterim. Özgürlükten vazgeçmeyerek, anayasal haklarımız doğrultusunda, pasif direniş ve orantısız zeka kullanarak kazanacağımıza ve geleceği değiştirebileceğimize inanıyorum. (...)"

"(...) 31 Mayıs, ülkesine küskün, umutsuz insanlar için bir milat oldu. Ne yapabilirim de memleketi daha yaşanabilir, daha demokratik, daha insana değer veren bir yer haline getirebilirim? Demokrasi ve hukukun sadece bir kesim için değil, tüm vatandaşlar için çalışıyor olmasını sağlayabilirim düşünceleri oluşmaya başladı. Sokaklara çıkan insanlar gerçekleri çıplak gözle görüp medyanın aslında olayları ne kadar çarpıttığını anladıktan sonra, yıllardır körüklenmiş düşmanlıkların sahteliğini fark ettiler. (...)"

"(...) Gerek üzerinde yaşadığımız bu coğrafyada, gerekse tüm dünyada insanlık tarihi ile birlikte yaşanmaya başlanan zulmün ve adaletsizliğin kendimi bildim bileli farkında oldum. Ve tabi bunca haksızlığa koşulsuzca karşı duran vicdanlı insanların varlığından da haberdardım. Buna rağmen, bu insanların sayısını hep bir avuç olarak nitelendirdiğimden, mücadelenin birlikte yapılmasının önemini yeterince kavrayamamıştım iki ay öncesine kadar. Gezi ile birlikte bu topraklarda birçok insanın aklına gelmeyecek büyüklükte bir kitlenin, sabır ve korku eşliğinin nasıl kırıldığına hayretle tanıklık ettim. (...)"

"(...) Sömürü düzeni içine sıkışıp kalmışsan, Dünyalı olduğun için mecbursan tanıklığına akıl sağlığını tehdit eden adaletsizliğin. Mücadele et veya kaç! Orta Dünya'ya kaç, Forgotten Realms'e kaç. Jedi ol veya Sith. Yeter ki kaç bir sonraki iş günü çarklar arasında öğütülme saatin gelene kadar. Derken bir gün, "her yer direniş!" sesiyle inliyor sokaklar... Kaçmayıp mücadele edenler de var! Sokağa in ve yürü onlarla, "Faşizme karşı omuz omuzal!". Çok iyimser değilsin belki, ama "gerçek" dünya ona bir şans daha vermeyi hak etti. (...)"

"(...) Ötekileştirme, gözaltı tehdidi ve şiddetle terörize ediyorsunuz, bedenlerimizi siper ettiğimiz sokakları. Düşündüğümüz, sorguladığımız, özgürlüklerimizi istediğimiz için... Ama artık hiçbir şeyden korkmuyoruz. Sopalarınızdan, gazlarınızdan, mermilerinizden... Bugün artık her şeyin daha da bilincindeyiz. Sokaktaki kardeşlerimizle bizi bir araya getirerek fark etmemizi sağladınız, hayatımızdan çaldığınızı, bizi birbirimizden uzaklaştırdığınızı. (...)"

"(...) Şu toprak parçasını ekip biçiyorsam, başkaları beni ilgilendirmez; açlık çeksinler daha iyi, ürünüme daha pahalıya satabilirim. Eğer doktor, mühendis, öğretmen ya da memursam, başkaları beni ilgilendirmez; ege-menler karşısında yaltaklanıp, onları memnun ederek işimi sürdürebilir ve hatta ilerleyip aralarına karışabilirim. Belki de öğretilmiş bu dünya sanrısı, yerini değişim, dönüşüm anlayışına bırakmaya başlayacaktır yavaş yavaş ve 'gösteri toplumu'ndaki yerimiz ile köreltilen insanlığımız, 'içimizde taşıdığımız hapishane' den çıkacaktır en sonunda. (...)"

"(...) Ben 31 Mayıs'ta Taksim-Beyoğlu'na giderek aslında hem bilmenin ne kadar ağır ve yorucu bir şey olduğunu, hem de bir gücün senin sormaya sorgulamaya bilmeye öğrenmeye çalışmanı istemediği zaman ne derece zor kullanabildiğini öğrendim. Ben öncesinde belki de kurcalamadığım için canımı sıkmayan şeyleri düşünerek uyumamayı, bir birey olarak bir güce karşı nasıl ayakta ve gururla durabileceğimi, fiziksel olarak zarar gördüğümde acımı ilk unuttuğum anda yine hiçbir şey olmamış gibi devam edebileceğimi öğrendim. Her şey daha yeni başlıyor. Önümüzde uzun ve zor bir yol olduğunu düşünüyorum, ama iki ay öncesine göre artık daha fazla soruyor daha fazla biliyor ve daha fazla seviyoruz. Teşekkürler ağaç... (...)"

"(...) Sekiz yıl önce okuduğum şiiri, kalbimin haykıracak direnci bulunduğu zamandır gezi direnişi süreci. Ne kadar derine sakladıysam artık direnişin ikinci gününden beri içimden hep bu şiiri söylüyorum tüm kalbimle; koşarken, slogan atarken, içinde sıkı sıkı tuttuğum kırmızı elmam ile yumruğum havada. %50 si buradaysa kalbimin, % 50 si Gezi'dedir doktor. Gezi Parkı'na doğru akan "halk ordusunun" içindedir. Her şafak vakti kalbim, Dolmabahçe civarlarında biber gazlanıyor. İşte bu yüzden iş kardeşlerim, işte bu yüzden... Şiir: Angina Pektoris – Nazım Hikmet (...)"

## Ötekilerin Postası Susturulamaz!

Ötekilerin Postası açlık grevlerinin kırkıncı gününde, iktidarın dilinde haber yapan ana akım medyaya karşı doğdu. Bilgi kirliliğinin çok yoğun olduğu o dönemde politik kaygıları bir kenara bırakarak, bir insanın ölmemesi için ne yapılabilir sorusu üzerine kurulan bir haber ağı olarak ortaya çıktı.

Açlık grevlerinin sonlanmasının ardından takipçilerinin, özgür, ezilenlerden yana taraf, kendi paylaşımları, mesajları ve yorumları ile büyüyen, 24 saat boyunca sürekli yayın yapan böyle bir haber ağının kapanmaması yönündeki ısrarları sonucu Ötekilerin Postası ötekileştirilmiş bütün halkların ve toplumsal tabakaların sesi olmayı amaçladı. İtilmiş, horlanmış, yok sayılmış, görmezden gelinmiş birçok halk ve toplumsal tabakanın sesi olarak yayınlarını devam ettirdiler.

edilebilir bir olay olmadığını söylüyorlar. Facebook'un bize yapmış olduğu bu davranışı farklı dillerde anlatarak uluslararası boyutta deşifre etmemiz gerektiğini belirtiyorlar.

Ayrıca kuralları Facebook koyuyor zaten, çok adil yarışmıyorsunuz. Facebook'un seni üye olarak kabul etmesi için bu kuralları onaylaman gerekiyor. Dava açtığımızda Facebook bu davayı kazanabilir de. Biz bu kuralları reddediyoruz ve şunu diyoruz: "sen İngiltere'de koymuş olduğun kuralları Türkiye'de neden değiştiriyorsun? Bunlar neden evrensel kurallar değil?" Arabistan'da farklı kurallar koyuyor, Türkiye'de farklı bir kural koyuyor, Amerika'da daha farklı bir kural koyuyor. Siz hiç Amerika'da eşcinsel haberlerini kaldırı diyebilir misiniz? Kolay mıdır bu? Ya da FEMEN paylaşımlarında meme uçları görünüyor diye haberin kaldırıldığını duyabilir misiniz? Ya



Tabii yüzyıllardır sesleri kısıtlanmış olanların seslerinin yükselmesinden rahatsız olanlar Ötekilerin Postasını susturma çalışmalarına başladı. Facebook yayın yaptıkları sayfayı ve tüm hesaplarını kapattı. Sayfanın neden kapatıldığına dair Facebook'tan açıklama istendiğinde uyguladığı bu faşizan ve tetikçi tavıra cevap verilmedi.

Ötekilerin Postası Editörlerine Facebook'a dava açmayı düşünüyor musunuz diye sordüğümüzde;

"Facebook'a dava açtığımızda kimi kime şikayet edeceğiz ki? Facebook'u daha ziyade uluslararası arena da rezil etmek gerekiyor. Çünkü Amerika'da, İngiltere'de veya diğer Avrupa ülkelerinden bizi takip edenler Facebook'un bize yapmış olduğu bu sansürün bu ülkelerde kabul

da tersi Arabistan'da bu haberleri yayınlatabilir misiniz? Yani Facebook o ülkenin kuralları ne ise ona göre davranıyor. Facebook'a bu yüzden tetikçi ve yandaş diyoruz zaten." diye cevapladılar.

Ötekilerin Postası Editörleri dijital ortamlarda yeni alternatifler bulmak yerine sansüre karşı mücadele etmenin daha etkin bir yol olduğunu savunuyorlar.

"Facebook'un anlamadığı nokta şu: biz ötekilik kavramı üzerinden değerlendiriyoruz herşeyi. Facebook "biz çoğunluğun üzerinden koyuyoruz kurallarımızı" diyebilir. O zaman biz de soruyoruz "azınlıklar olarak dışlanmışlar olarak ötekiler olarak konuşmayalım, yorum yapmayalım sosyal medyayı kullanmayalım mı?"

Biz mücadele etmeyi savunuyoruz. Facebook'u kullanmayı reddetmek çözüm değil, bugün bizim sayfamız kapatıldı yarın başka sayfalar kapatılacak. Zaten gezi direnişi sürecinde eş zamanlı onlarca sayfa kapatıldı. Sansüre karşı birlikte mücadele göstermemiz gerekiyor. Sadece sosyal ağlarda değil, bugün attığı manşetten dolayı gazeteler kapatılmak isteniyor, direnişçilere destek olduğu için Beyoğlu'nda kafeler kapatılıyor. İnternet ortamında alternatifler bulunur, ama sansüre karşı durmayı daha önemli buluyoruz." diyorlar.

oluşturduysa onlarla bu konu hakkında konuşmak istiyoruz. Bir hafta önce pornografik sebeplerle kapatıldığımız bildiren Facebook, takipçilerimizin tepkilerinden sonra bizden özür dileyerek kapatmanın pornografik olmadığını söyledi. Ama niye kapatıldığımızın cevabını veremedi. Facebook'un ya bizim kurallarımıza uyar kalırsın yoksa seni kapatırız mantığı ulus devletin söylemi olan "ya sev ya terket" ile aynıdır. Biz de bu söze inat ne seviyoruz ne de terk ediyoruz diyoruz."



Gazetecilik kökeni olmayan biri ücretli çalışan, bir diğeri üniversiteden yeni mezun iki arkadaşın başlattığı bu yayın, şu an toplum üzerinde farkındalıklar yaratmak, baskı ve zulme karşı mücadeleyi büyütme kaygısı taşıyan gönüllü muhabirler ve gönüllü editörlerin de katkısı ve emeğiyle başarılı bir şekilde sosyal medya ortamında devam ediyor. Açlık grevlerinde, Reyhanlı olaylarında, üniversite direnişlerinde, Gezi Parkı Protestolarında, eşcinsel, kadın, çevre ve hayvan hakları mücadelelerinde daha haber ajanslarında yayınlanmadan, ana akım medya da göremeyeceğimiz haberleri onlardan öğreniyoruz. Yayınlanan bazı haberlerin bir milyon tıklama aldığını, gezi parkı süresince dakikada bin mesaj ve haberin kendilerine geldiğinden bahsediyorlar. Bilmeden sadece inanarak başladıkları bu yolda, şu an yurttaş gazetecilik, dijital aktivizm ve sivil itaatsizlik eylemlerinin en başarılı uygulayıcılarından biri durumundalar.

Ötekilerin Postası Editörleri milyonları bulan haber tıklanma oranları ile ısrarla yayınlarına devam edeceklerini şöyle ifade ediyorlar:

"Biz inatla şunu söylüyoruz biz yurttaş gazetecilik yapıyoruz, dijital aktivizm yapıyoruz ve sivil itaatsizlik örnekleri yapıyoruz. Bunu da ana akım medyaya karşı yapıyoruz. Ana akım medyanın holdingleri, sermayesi, paraları olabilir, bizim ise inancımız var, değerlerimiz var, kaygılarımız var. Biz bu inançlar değerler ve kaygılar üzerinden yayınlarımızı yapıyoruz. Türkiye İnsan Hakları Vakfı, Ötekilerin Postası'nın kapatılmasını Temmuz Ayı Raporu'nda insan hakları ihlali olarak verdi. Facebook'un kurallarını oluşturanlar ötekiler değil, bu kuralları kim

Facebook emek haberleri paylaşarak işçilerin dayanışmasına katkı koyan Bilişim çalışanlarını susturmak için BİÇDA'nın da geçen sene hesabını kapatmıştı. Daha önce bilişim çalışanlarının susturulma girişimleri için söylediklerimizi bugün bir kez daha Ötekilerin Postası ve diğer susturulmak istenen, sansürlenmiş yayınlar için söylüyoruz.

**Bilginin ve haberlerin özgürce paylaşılması, ifade özgürlüğünün ve işçi demokrasisinin anahtarıdır. Hiçbir sansür, firewall, phorm veya echelon benzeri aygıt, akıllı çalışan, soru soran bireyin bilgiye ulaşmasını engelleyemez.**

**Güneş balçıkla sıvanmaz,  
bilgiye pranga vurulamaz!**

**ÖTEKİLERİN POSTASININ FACEBOOK'A  
KARŞI MÜCADELESİNİN YANINDAYIZ!**

\* Ötekilerin Postası Facebook sayfası bu bülten baskıya hazırlanırken 28 Temmuz günü üçüncü defa bir gerekçe gösterilmeden kapatıldı.

## AKP iktidarı rövanş peşinde: TMMOB'un yetkileri elinden alındı!

9 Temmuz gecesi acil bir düzenleme yapılarak meclisten geçirilen yasa tasarısıyla TMMOB'un proje vizelendirme yetkisi elinden alındı ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na devredildi. Uzun süredir gündemde olan bu yasa tasarısı çok hızlı bir şekilde, komisyonlarda dahi görüşülmeden meclis gündemine taşındı ve aceleyle kabul edildi. Bu acelelenin arkasında AKP'nin daha önce seçimler yoluyla kontrolüne geçirmeye çalıştığı TMMOB'un, Topçu Kışlası Projesi'nde ve Gezi Eylemlerindeki rolü yatmaktadır kuşkusuz.

Fakat bu aceleci çabayı sadece AKP Hükümeti'nin TMMOB'un Gezi Direnişi ve Topçu Kışlası Projesi'ne karşı oynadığı role hapsetmek yanlış olur. TMMOB'un Gezi Direnişi'nde en etkin rol oynayan sendika ve odalardan biri olduğu doğrudur; fakat bu sebep AKP hükümeti için sadece asıl meselenin üzerinin örtecek bir işlev görmektedir. AKP Hükümeti'nin TMMOB'a karşı bu pervasız saldırısının altında, Türkiyeli egemenlerin dizginlenemeyen kâr ve talan hırsı yatmaktadır. İnşaat sektörünün son yıllarda Türkiye ekonomisinin lokomotifi olduğu artık kimse için bir sır değil. İnşaat sektörü tekelleri yıllardır her türlü talan politikasıyla yeşil alanları yok etmekte ve plansız bir yerleşimle özellikle büyük şehirleri yaşanamaz hale getirmektedirler. Tüm bu çabalarının karşısında onlar için en büyük sorun teşkil eden kurumlardan biri de TMMOB'dur. TMMOB açtığı onlarca dava ile birçok kez inşaat tekellerinin düzenine çomak sokmuş ve onları bu talan politikalarını uygulama çabalarında sürekli rahatsız etmiştir.

Son dönemde AKP hükümeti tarafından gerçekleştirilmek istenen Havaalanı, Köprü, Otoyol, Liman ve benzeri

birçok büyük projenin yanı sıra şehir merkezlerine yapılması planları AVM ve Rezistans projeleri önümüzdeki dönemde de Türkiye ekonomisinin dinamiğini oluşturması beklenmektedir. Diğer yandan tüm bu projeler ekonominin daraldığı bir dönemde AKP hükümeti tarafından hayati önemdedir. Hükümet işte bu sebeplerden dolayı tüm bu süreçlerde kendisine sorunsuz bir alan yaratmak istemektedir. İşte TMMOB'a karşı yapılan saldırının gizlenmesi gereken asıl sebebi budur!

Fakat yapılan bu düzenleme sadece bir başlangıç olarak algılanmalıdır. Bu saldırının ardından TMMOB'un idari yetkilerinin de bakanlığa aktarılması gündeme gelecektir. Bu uygulama sayesinde AKP "demokratik" yollarla ele geçiremediği TMMOB'a siyasi gücünü kullanarak egemen olmak isteyecek ve tüm mühendislerin ve şehir plancılarının üzerinde, kendi yandaş bürokratları eliyle terör estirecektir.

Bu saldırıya karşı Türkiye İşçi Sınıfı bir bütün olarak TMMOB'un yanında yer almalıdır. Fakat şu ana kadar hiçbir sendika ve konfederasyondan TMMOB'a yapılan saldırı karşısında ciddi bir karşı duruş ve tepki gelmemiştir. Bu dayanışma yaratılmadığı sürece AKP hükümetinin saldırı okları başta TTB (Türk Tabipler Birliği) ve ÇHD (Çağdaş Hukukçular Derneği) olmak üzere diğer meslek odalarına da yönelecektir.

Bu saldırılara karşı koyabilecek tek güç ise, hangi meslek grubuna ait olursa olsun, sendikalı ya da sendikasız tüm işçilerin ortak mücadeleleri ve dayanışma güçleridir. Bizler de Bilişim İşçileri olarak başta TMMOB olmak üzere tüm sınıf örgütlerine yönelecek saldırılarda onların yanındayız ve her zamanda yanlarında olmaya devam edeceğiz.



**Bilişim ve İletişim Çalışanları  
Dayanışma Ağı**

- <http://www.bilismcalisanlari.net>  
- [iletisim@bilismcalisanlari.net](mailto:iletisim@bilismcalisanlari.net)  
- [bicda@googlegroups.com](mailto:bicda@googlegroups.com)  
- <http://twitter.com/bicda>  
- <https://www.facebook.com/groups/bilismiscileri>